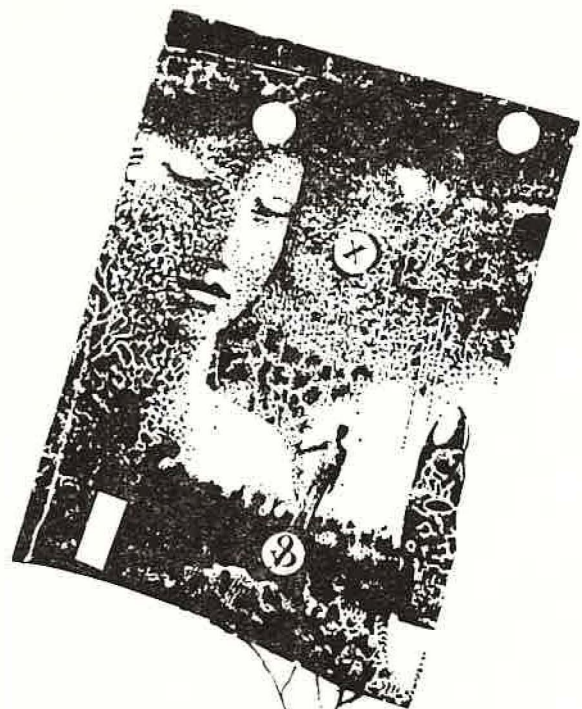

*Alois
Volkman
Bez
receptů*

EDICE ALFA
MLADÁ FRONTA
PRAHA 1983

© ALOIS VOLKMAN, 1983
ILLUSTRATION
© JIŘÍ SVOBODA, 1983

Bezlestností ojiněná tvář
vydaná napospas otcovské autoritě.
Mám v malíčku
právo silnějšího
natož v celé ruce.

Mé tváře rudnou
políčkované výčitkami...
„Nechte malíčkových přijít ke mně...“
A já jim nafackuji.

ŘEČ PŘÍTOMNÝCH

Myšlenky jsou rodičkami slov.
Rodí se nedonošenci myšlenek.
Anomálie celých rodokmenů
neschopné života.
Nicotně trapná je
porodní váha slov.
Mateřská mluva potrácí
nezralé plody.

Porodníci češtiny
věří na čápy
s jejich staromluvou
jak jim zobák narost.

DEVALVACE

Dospělost je samé zlevňování
přeceňování ideálů...
Mít a být za každou cenu
znamená klesat
na ceně vlastní.

AKUTNÍ ZÁNĚT SPOJIVEK

A najednou zde byla hra
na slepou bábu.

A já si měnil
obklady na očích

a šmátral v prostředí
nejdůvěrněji známém

rukama — před sebe vyslanými
rozvědčíky

a hledal odpovědi
pro dcerku s každým: „Tati hele...?“

Na nejjednodušší otázky
náhle nevidím odpovědi.

MÁMINA GRATULACE

Volala
(ne z pokoje do pokoje)
meziměstsky volala mi
své blahopřání
k narozeninám.

Kdo však má dnes
komu gratulovat
k mému narození?

... ÁÁÁÁÁ

— Zase ještě nespí...
A křikem se nás dovolává
právě uprostřed
premiéry seriálu.
— Ten fakan nám všechno
musí překazit!

Jenže v seriále
jeho dětství
máme my vystupovat...
A podruhé jej nelze
zařadit...

LOŽNICE

Zde dýcháme navzájem
svůj dech.
I jedním dechem.
Zde zadýcháváme se
i vzdycháme.
Zde dýcháme navzájem
svůj dech.
A od dechu —
je oddech.

VEČER U ZNÁMÝCH

Když politika požádala o slovo
a slovo jaksi dalo slovo
k názorové protiřeči
přestali jsme si vyměňovat
společenská cukrlátka
i pocity dobrého jsoucna
jsouce zas pospolu.

Vrhali jsme po sobě
zbytky z té změti jazyků
od babylonské zříceniny
nepoučitelní...

SLOVNÍ TENIS

Hlavičky dětí
smečované pingpongové míčky
které si podávají
táta s mámou.

Jak se mohli změnit
v tak tvrdé protihráče
za kuchyňským stolem?

Utkání za utkáním
prohrávají oba
ztrátami svých míčků.

SLOUPKOVÉ HODINY

Už nedrží krok s novověkem
kyvadlo svou kolébovou chůzí
mramorovým sloupkovím.

Mnoho let si nepotřásly ručičkami
jak byly zvyklé každou hodinu
na své bílé promenádě ciferníkem.

Nepředbívají se v řadě
potomků a předků
ani se neloudají pozadu.
Moudře vědí: Nejsme to my
kdo určuje čas...

Pod křídly orla z jehož drápů
upláchla v letu kořist každé doby
leží vypadlé hodinové péro.

* * *

Dcera voděná za nos alkoholem
vodila kupce po rodinných památkách
a sklerotinká matka vítala je
jako své nejlepší hosty. Svě vykupitele.

Prachovkami bankovek se předháněli
oprašovat z nabízených antikvit
ulpělé a uchované oči
všech zapadlých pokolení rodu.

Dcera voděná za nos alkoholem
usedá k prokletým píšťalám láhví
rozehrát notorickou fugu
na svém nástroji.

Unikátní skvosty si ji pamatují
ještě z dětství
otcem nabádanou
proboha ať jim neublíží...
Kdo chce komu ubližovat?!
táže se dvojhlasně s matkou.

* * *

Tomu se říká dobrá trefa.
Z nejvyšších větví rodokmenu
střelila dnes orla i s terčem ciferníku.
Orla co mu z drápů
upláchla v letu kořist každé doby.
Sám stal se kořistí. Trofejí obchodníků
krotkých jak asfaltoví holubi.

* * *

Když Václav Talich
přítel rodiny
odložil svou kouzelnickou hůlku
pohostinsky sáhl po natahovacím klíčku...
Utýraný sluch chtěl nechat spočinout
v nefalešné harmonii nástroje
na něž hraje čas.
Čas bez dirigenta i bez taktu.

* * *

Už nedrží krok s novověkem
kyvadlo svou kolébavou chůzí
mramorovým sloupkovím.
Rychlost je doménou modernosti.
Elektronické hodiny poskakují
k budoucnosti.

Každá sekunda se vyvíjí skokem
a znamená skok ve vývoji
lidstva.

Ve vývoji

ve vývoji

ve vývoji

kam?

Odpovědí hlavy

živá kyvadla prožívaných hodin?

MÁ MÚZA

Nevyzývejte ji — netančí.
Postrádá vrozený rytmus v těle?
Jde těžce kulhavě
co chvíli útrpně se zastaví.
Její chůze není bez bolesti.
A procházejíc bolestmi druhých
jak je k tomu předurčena
nenachází smysl v melodii slov.

Slova musí hledat
k jinému užívání.

NA HANSPAULCE U ZÁMEČKU

Tyhle lavičky
čekají na mé stáří.
Na divácké posezení
při utkání druhých
se životem.

Rezervovaná místa
dnům ještě neodžitým
reminiscencím
co mě teprve neminou.
Vejminky mých ideálů
a zestárých předsevzetí.

Připadá vám že předbíhám
ve frontě svých dnů?
Lavičky předběhly...
A teď mě vyhlížejí
před cílovým stanovištěm.

CHOV PEGASA

Pegasa ustájili
do rohu hojnosti
do rozestlané
načechrané podestýlky
očekávající
vděčné zařehání.

Z maštale se však ozývalo
táhlé ržání
hladové po výběžích
po vyhazování z kopýtek
po pastvách pro oči.

PEGAS V ZOO

Co je to za klisnu
zkříženou s andělem?
Nějaká zvláštní exotika
dovezená z Řecka —
odpovídají dospělí
zvědavým dětem.

A ošetřovatelé
té rarity k vyhynutí
se oslovují básníci.

DERBY PEGASŮ

Na dostihových drahách
kariér
pobízíme ctižádostivě své Pegasy
přes příkopy — samá voda samá voda —
přes vnitřní bariéry zábran.
Žokejové jednoho chovu.

Na dostihových drahách
kariér
štve podbízivě Pegasy
pod tribunami kostek cukru a blahověle
o trnovou korunu
vysloužených si ostruh.

KRMIVO

Všechna sláva
polní tráva.

Všechna tráva
seschne v seno.

Všechno seno
krmná píče.

Všechna píče
marná sláva

výkalem je
k pohození

slávy nové
pro niž není

poučení.

PAMPELIŠKY

I.

Pleněné pěstители trávníků
nad plevel však povzneseny
dětmi a králíčky.

Při podvečerním krmení
zapadají za obzor
králíkáren a dětských víček
proslušující jejich prostory.

II.

Zelená metráž luk
se žlutým puntíkem pampelišek.
Z uniformy je svěží šatovka
vhodná pro první jarní dostihy
kobylek lučních.

P.S.

Co má dnes zelenou?
Výsadba zeleně.
Zelenina i ozeleňování
dokonce i můj vztek
jímž zelenám...
A to je ve skutečnosti
poslední zbytek zeleně.
Její likvidace
má samozřejmě také zelenou.

ANGLICKÝ TRÁVNÍK

Trávo
bujně se vzpínáš
u kdejakého příkopu
v dostizích
s naší výškou.
Zkrotit tě
na poslušný ochočený trávník
zdá se nadlidské.

Trávo všudypřítomná
hnojená zapomněním
přerosteš nám stejně
přes hlavu.

OREL

Nad zelenými oušky salátu
co od hlíny směšně odstávají
krouží jeho majestát
vypuštěný z kteréhosi kabinetu.
S křídly rozpjatými k okrajům záhonu
pro výstrahu
pro strach
pro užitek.
Pod jeho drápy se má líhnout jaro
v bezpečí.
Vrabcům kteří jeho výšek
nikdy nedosáhnou
je pouhou atrapou
na jejich úrovni
směšnou jak trofej vrabce.

Jděte se vycpat.

Ó TEMPORA

Přítomnost je suverénkou domýšlivou
přelétavou
ješitnou
i pohrdavou
marnivě v sobě se zhlížející.

Minulost by jí mohla povídat
o hořkosti odkopnutí
nemohoucnosti
i zidealizování.

Sokyně?
Dcera s matkou.

ŠKOLNÍ ZÁJEZD

V každém městě
nás průvodce
vodil obdivovat
čistý styl renesance
unikátní výkvět gotiky
v období —
pozdně odpoledním.

S pošuchováním jsme se otáčeli
za slohovými skvosty
ženských nohou
v jejichž podloubí
se procházely naše pohledy...

Slohová cvičení představ
skládání k neusnutí...
Už bychom si na ně netroufali
troufající si jinak...

NA KARLOVĚ MOSTĚ

si národy šlapou na paty
a turisté podávají ruce
se sochami svatých.

Automatickými fotopřístroji
si zajišťují věčnost
jednotlivě i spolu

nehnutě pózujíce
před technikou
optického klamu ...

MATURITNÍ TABLO

Studentské naše podobenky
zasklel litovelský rybník
ve společné maturitní tablo
jako svůj potěr jako svoje mřenky.

Hledáme se v něm mezi spolužáky.
Měníce podobu
svých mravních principů
v sobě hledáme se taky...

Maturitní naše podobenky
pouštěné po vodě
k Charónu na druhý břeh
profesoři mají stále za své směnky.

V PARKU KNÍŽETE METTERNICHA

Absolutismus plevele a kopřiv
je v politickém dění alpinia
všestranně zhoubný
pro ušlechtilé a vzácné druhy
pro život individualit.

Absolutismus plevele a kopřiv
ovládne i rovy
totalitních diktátorů.

KLADNO

Nepatří k městům vysněným.
Lidé v něm žijí pod přilbami
svůj život na směny.

Objevně až v jejich hlubině
narazíš na vrstvy
které tě zahřejí.

A nejen cizí
tělísko v oku
si odvážíš coby suvenýr.

Nepatří k městům vysněným
a samo bezesné
dopřává jiným snění.

METRO

Praho
oči objektivů jen mrkají
na tvou krásu.

A člověk mladší doby atomu
razí si v tvém nitru
jeskyně.

Štoly
jimiž se těží čas
a nadbíhá vzdálenostem.

Tepny přímo
k tvému srdci
v nichž proudí lidská krev.

OBILNÁ SILA

Horské masívy
k vašim vrch olům
směřuje každoročně
výprava zrn.
Kulisy žňových představení.
Pylony přemostující obzory.
Obilnému zrnu
byly postaveny mrakodrapy
nad věže hradů kostelů a kaplí.
Svatyně pro nevěřící hladovým.

SAD U NÁS

Když stíny korun natáhly se
do vyhřáté červencové trávy
uondané dusným odpolednem
není ani stopy po představách
že toto ovocné stromoví
držící nade mnou
své ochranné ruce
by je mohlo svázané mít
do otýpek.

NA PAŘEZU

Pila rozčeřila letokruhy
na hladině mízy.
Do stran stříkaly piliny.

Kořeny dostaly výpověď —
nezaměstnaní
po tolika letech.

Hluboké moře zelené
je vypouštěno
až na dno pařezů.

AUTOKEMPINK

Mobilizace
motorizovaných jednotek
k obsazení
přírodních krás.

Křišťálový horský vzduch
je nafukován
do matrací
do plic
do motorů.

Konzervovaná lidská družnost
k rychlému upotřebení.

Rezervace
pro panstvo tvorstva.

Nomádké vozy civilizace
stěhují své majitele
k prvohorám.

MUSCIDAE

Z nahledu muší dotěrnosti
jsme řazeni k druhu zvířat domácích
na které usedat
je neodolatelnou rozkoší
života dvoukřídých.

Nejvyšší ze všech živočichů
se má co ohánět
nechce-li sloužit jako piedestal
much vyvedených
v životní velikosti.

ŠUPINY

1

Jižní Čechy
svými písmáky poučené
o bohorovnosti babylónských
pozvaly nebe
prozíravě na hladinu.

Jen v jižních Čechách
lze oblaka pozorovat
v pokorném zamyšleném sklonění.

2

Jižní Čechy
ve výkladních skříních vod
vystavované
nabízené
obdivované...

Úklidovou četu dešťů
objednal duben
na vaše ledově neprůhledné
výlohy rybáren.

3

Skla starodávných monoklů
krajiny dříve narozené.
Opar na ně dýchne a vyleští je
než se projde
po obroučkách hrází
ve stopách porybných.

KAPŘI

Vás vyvolili vylovením
k návštěvě Prahy.
Kapří advent v kádích
plných neočekávaných návnad.

Rybí polévku vymyšlenou
z vašich hlav
pojídá celá svatvečerní Praha —
caput regni.
Jí složili jste hold
a kosti své
v jejích popelnicích.

PAVILÓN ŠELEM

Nejdravější
nejrychlejší
nejobávanější...
Reklamní bioparametry.

A přesto je
méněcenná kořist
dostala do zajetí —
kde nad nimi pohodlně vládne.

Pokořující výjimka ze zákona
boje o život.
A všude tolik obdivovatelů
z řad případných kořistí.

Z DOVOLENÉ

Kopce si narazily
bouřku do čela
sundaly batohy
kupovitých oblak.
Jejich podmračené pohledy
nás provázejí.

V igelitových pláštěnkách mlh
si připadáme
jak balíčky po studenu
připravené na cestu
z rozmoklého léta.

NOVOSLOVANSKÉ SÍDLIŠTĚ
ZE 2. POL. XX. STOLETÍ

Jeřáby hravě jednou rukou
zvedají panel po panelu
do vzdušných prostor
leteckých tras ptáků
do výšin vyvlastněných větrům
a pronajatých odjakživa věžím.

Projekty babylónských věžáků.
Zbavily jste své domácí
přízemnosti?

VIZITKA

Dům obehnaný
psím štěkotem.

Pes vycvičený
k noze svého pána.

Pán vycvičený
k noze své paní.

Oba vycvičení
k noze svého potomka.

Pozor zlý pes!
Jejich domovní vizitka,

POTOMSTVO

Těhotná luna
porodila noc.

Jsme potomky nocí
s bezpočtem počtí.

Řadíme se do dvojstupů
manželských i nemanželských dvojic

naveleni k sobě náhodami
jimž soužití dává řád.

DVOŘÁKOVA SÍŇ
DOMU UMĚLCŮ

Mramorový sloup
třetí zprava
už nepodpírá
pan Sudek — fotograf
co chodil ustrojen
správnou stranou dovnitř.

Mra — morový sloup
zažehnavající hrozné
epidemie mamonu
je stativem.
Ne nezabrání
mému pohnutí.

NOTY (Pražskému jaru)

Jsou těsnopisem duše.
Sevřené v pěti prstech linek
jež si je podávají
přes celé věky.

Nástroje ochutnává
rez a trouchnivění.
Noty vzdor pranýřům
módám
válkám a jiným
trvají

na svém.

VKLADY

Historie je velkorysá
nepočítá na dny
na drobné platidlo svých kapes.
Ví jaké jmění má uloženo.

Jen její pokladní
musejí své knihy občas přepisovat.

AUTOBUSOVÁ STANICE – LIDICE

Už byla neodvolatelně
zrušena.
Vygumována z jízdních řádů
planety.

Příkazem. Proti němu
nebylo odvolání
ani u boha.
Zařídte
aby zde neměl kdo nastupovat
ani za kým
a ke komu vystoupit

A přece zde staví na znamení
kříže
autobusy i autokary zemí Evropy.
Mají tady svoji konečnou.

PRSTY

Každý má na rukou své desatero.
Desatero přikázání k službě.
Proč nehneš ani prstem?
Desatero prstů nemůže-li brát
je redukováno na dvě pěsti.

Pouhý pár prstových rukavic —
nezbude po nás víc?

* * *

Poctiví účetní nepíší poezii.
Ale nejlepší knihy poezie
jsou účetními knihami
úctujícími se životem.

S poezií se dá počítat...

* * *

Nač hasit co nás nepálí?
Jen a jen nespálit se —
ohnivzdorný
program
kandidátů
žehu.

Berkele

* * *

Nejsme-li v životě
schopni obětí
cítíme se jako oběti života
— nebo všehoschopných.

* * *

Oč těžkopádnější je
ruku nabídnout
než vztáhnout.
Jenom ne simulovat
bezrukost...

* * *

Nevědomost hříchu nečiní
utěšují se velmi činní
nevědomci
vědomím své nevědomosti
až proklatě hříšné.

* * *

Samoobsluhy a sloupořadí popelnic —
moderní funkční architektura
břichomlvců
s duchovnem
za devatero pupky.

NEPŘIPRAVENÝ ŘEČNÍK

Vypouštěl slovo za slovem.
Slov v sále přibývalo rostlo.
Slova se mačkala tlačila
hrnula strkala cpala a valila.
Zmateně hledala únik
nesčetnými zvukovody.
Žádný je nepřijal
neodnesl.
Na konec je zdepřítomní
umlátili ručně
potleskem.

* * *

Jak vzdálení jsme
od svých Lambaréné
bezpečných osad
uprostřed lačných šelem
velkých Já
i méně dravých já — já — já — já
mezi nimiž vládne
zbabělé právo džungle.

Jak vzdálení jsme
od svých Lambaréné...

HLAS

Balancovat lze
i po telefonní šňůře.
Hlas
odvážný provazochodec
přechází nad ulicemi
nad městskými centry
pro jediného účastníka
provádí svou duševní exhibici.

Chce dojít
vyslyšení.

TESKNOTA

Propastná tesknota.
Kámen ukamenovaných
do ní hodit
k usvědčení tmy —
není bez dna.

Propastná tesknota.
Dnem vzhůru
zdá se bezdná.

RADIACE *(Jiřímu Binkovi)*

Vyzařuješ
šíříš
hřeješ
sáláš lidsky...

Doma
sám
a nikým nerozsvícen
dobíjíš se.

TRPĚLIVOST

Trpělivosti vyprázdněná do dna!
Potřební kolem
strhli tě jako pramen
vyčerpali tě
a mě nazývají vyčerpaným.

Trpělivosti nezbyváš mi
ani pro vlastní potřebu
když se sebou samým
se přátelím na život
i na smrt.

TRAGIKOMIČNO

Klaune! Hopla klaune!
Je na pořadu
tvůj parádní koncert
gala primas.

A z klauna sypaly se piliny
— byla jich plná manéž.
Divně vykrvácel
odměňován potleskem.
Směšná smrt
stala se nejlepším číslem programu.

JEDEN DRUHÝ

Nejcennější co lze
odcizit —
je odcizit se sobě.
Tak se okrádáme
jeden jako druhý
a není to trestné.

JEDEN BEZ DRUHÉHO

Žádná složitá
vypočítavost.
Prostý součet
člověčenství.
Neboť... Neboť
bez
je znaménkem záporu
mezi všemi veličinami.

JEDEN DRUHÉMU

Neslýchané doby
v nichž jeden druhému
nemá kdy
naslouchat
ani ho vyslyšet,

neumí odposlouchat,

JEDEN DRUHÉHO

by svlékl z kůže
a tu nesl na trh...

Obratní koželuhové
licitujeme o kůži
bližních.

O JEDNOM DRUHÉM

Jeden o druhém
vydává
očítá milostná svědectví.

O jednom druhém
jsou stenografovány
usvědčující soudní výpovědi
neboť ne já
ale ten druhý...

JEDEN S DRUHÝM

Jeden s druhým spojen
jak alpinisté lany
pupečních šňůr
musíme se zajišťovat
k vrcholům života.

Množí se
množí výstupy
na vlastní
pěsti.

BÁSNÍK

Svou Achillovou patou
Pegasa bodá
pod křídla do slabin
na dostihové dráze
svého kardiogramu.
Ví
neomylně ví:
cíl je nám v patách.

FRANTIŠKU HALASOVI

Slova nuzná
od plic
zatracená
slova neodslova
podlá
blábolivá
bezvýznamná a povalující se
spodina a lůza
chamrad' mateřštiny.

A tatáž slova
ve volbách básníků kandidují
za poslance české řeči.

STUPEŇ TVRDOSTI

Ani žula neobstojí
před přísnou komisí dlát.
Jenže dnešek
pro jehož pomník
jsme materiálem přichystaným
nemusí být kameníkem.
Hrobník se v pomnících
také trochu vyzná.

POCITY

Drť dnů obalovaná v apatii
se na nás sype
a zpevňuje terén životu
ať po něm sviští.

Odolají naše vlastní pozemky
kultivované jak zahrady
jimiž chce život
prorůstat?

NA MÍRU

Obklopen dlouhými středními
krátkými vlnami
k poslechu náladě i tanci.

Vlněný vzdušný komplet
přímo na míru
smutku.

Obklopen dlouhými středními
krátkými vlnami
odborně jimi zafačován celý.

Ale když míru
bolesti
nevezme ti nikdo,

ŽIVOT LŽI

Lež to nemá zase tak lehké.
Bojí se o svůj
vpravdě
krátký život
stejně jako její zachránci
kteří jí ho všemožně prodlužují
dobře vědouce
že prognóza je beznadějná.

GENETICKÁ CHYBA

Návraty našich
marnotratných synů?
Vlastní své klíče
od našich bytů
a přijdou kdykoliv.
Zvláště
když nejsme doma.
Nepřicházejí sami...
Celý byt mají k dispozici.
Jindy se vracejí
potřební
půjčit založit přispět.
Chtějí-li využít
známostí
konexe
moci.
Otcovské náruče
zůstávají nevyužity.
Bezmocné nás nechávají čekat.
Je chyba v otcích
v synech
anebo v biblickém podobenství?

HORIZONTALÁ ŽIVOTA *(Oldřichu Wenzlovi)*

Pomozte ho spolu se mnou
nadzvednout sestřičkám
posloužit podložní mísou
vyměnit prostěradlo.

Básník servírovaný na míse.
Matracím vznikaly
z něj proleženiny.

Jeden druh oděvu
předváděl dennodenně
na přehlídkách let.
Manekýn pyžam.

Ústavní prostěradla
přes která cestoval
která navštěvoval
shrnul
v nejjobsáhlejší atlas speciálek
domabylství.
Sklenění bažanti
jím ochočeně
nechali se krmit.

Zvonek u postele
byl jeho zvonkem domovním.
V případě potřeby —
znamením domova.

Básník postelových scén
na prknech — vložených pod matrace:
znamenaly pro něj
nekonečnou kolébku
i svět.

Křídla jeho Pegasa
byla sedrána
na vycpání sypkoviny
zhlavce.

Úděl ho dostal na lopatky
a držel na nich roky...
Jak neztratit chuť
s ním koketovat
vysmívat se
špásovat?

Nevidět v něm vítěze
ale soupeře do posledního prostěradla
co se klade zeshora
ne dospod.

Sebelítosti propadají nováčkové.
Je nedůstojná trpitelů z profese.
Básník bílých stránek stropu
vázaných ve vlastní kůži.

Básník pod vygumovanými nebesy.
Kolem věžeňské koule lustru
obletovaly jeho myšlenky —
mušky zlaté.
Co je štěstí?
Pro něj
pro něj mucholapka poezie.

Pomozte ho spolu se mnou
nadzvednout sestřičkám...
... a přeložit
na interny vlastních existencí.
Lehčí případy zdeptanózy
ztrapněně odejdou na revers.

Sebelítosti propadají nováčkové.
Je nedůstojná trpitelů z profese.

Nad jeho horizontálou
budou koktat
ambiciózní vertikály.

A stane-li se osou
našich lidských náprav
na cestě provázené máváním
nad sebou samými
objeví nám
přehlížené cíle.

TERMÍNY

Tak odžíváme svoje dny.
Diáře našich životů
jsou plné záznamů
termínů povinností.

Co stačit stihnout neopomnět.

Zapomněli jsme se poznamenat
do života druhých
determinováni sebou samými...

...tak odžíváme svoje dny
které v diářích našich životů
budou škrtnuty.

OBSAH

Stále je nespokojen
odpovědný redaktor
s uspořádáním mé sbírky.

Ale jak mám
uspořádaně prožívat
svůj život
když je samým
obsahem poezie?
Jak jej seřadit?

Jsem asi jeho špatným
odpovědným redaktorem.

BYTOSTNĚ

Odlišuju se oblečením
z nemačkových látek.
Izolujeme se do plechu
z mačkových karosérií.
Hromadně namačkání
v dopravním prostředku
rotující planety.
Jsme dav
houf
masa.
Ne nejsem dav! Já ne!
Jsem bytost.
Dav bytostí je ve mně.

Ale i já jsem v bytostech davu.
V bytostech potřebných
i služby splácejících.
V bytostech co znám
i s nimiž je načasováno
teprve se poznat.
I já jsem v bytostech davu.
Mám v nich své zastoupení.
A aby bylo nezastupitelné
o to jde v životě.

MÍSTO DOSLOVU

Co básník nestačil
nezkusil odlít do slov
co zůstane surovinou života
už nedohoní doslov.
Slov poskrovnu
slov nadbytek...
Poezie je zážitek!
K čemupak proslov.

OBSAH

Po ukvapených fackách - - -	9
Řeč přítomných - - -	10
Devalvace - - -	11
Akutní zánět spojivek - - -	12
Mámina gratulace - - -	13
... Á Á Á Á Á - - -	14
Ložnice - - -	15
Večer u známých - - -	16
Slovní tenis - - -	17
Sloupkové hodiny - - -	18
Má múza - - -	22
Na Hanspaulce u zámečku - - -	23
Chov Pegasa - - -	24
Pegas v zoo - - -	25
Derby Pegasů - - -	26
Krmivo - - -	27
Pampelišky - - -	28
P. S. - - -	29
Anglický trávník - - -	30
Orel - - -	31
Ó tempora - - -	32
Školní zájezd - - -	33
Na Karlově mostě - - -	34
Maturitní tablo - - -	35
V parku knížete Metternicha - - -	36

Kladno - - - 37
Metro - - - 38
Obilná síla - - - 39
Sad u nás - - - 40
Na pařezu - - - 41
Autokempink - - - 42
Muscidae - - - 43
Šupiny - - - 44
Kapři - - - 46
Pavilón šelem - - - 47
Z dovolené - - - 48
Novoslovanské sídliště
ze 2. pol. XX. století - - - 49
Vizitka - - - 50
Potomstvo - - - 51
Dvořákova síň
Domu umělců - - - 52
Noty - - - 53
Vklady - - - 54
Autobusová stanice — Lidice - - - 55
Prsty - - - 56
* * * - - - 57
* * * - - - 58
* * * - - - 59
* * * - - - 60
* * * - - - 61
* * * - - - 62

Nepřipravený řečník - - - 63
* * * - - - 64
Hlas - - - 65
Tesknota - - - 66
Radiace - - - 67
Trpělivost - - - 68
Tragikomično - - - 69
Jeden druhý - - - 70
Jeden bez druhého - - - 71
Jeden druhému - - - 72
Jeden druhého - - - 73
O jednom druhém - - - 74
Jeden s druhým - - - 75
Básník - - - 76
Františku Halasovi - - - 77
Stupeň tvrdosti - - - 78
Pocity - - - 79
Na míru - - - 80
Život lži - - - 81
Genetická chyba? - - - 82
Horizontála života - - - 83
Termíny - - - 87
Obsah - - - 88
Bytostně - - - 89
Místo doslovu - - - 90

ALOIS VOLKMAN
BEZ RECEPTŮ

Ilustroval Jiří Šroboda

Přebal, vazbu a grafickou úpravu

navrhl Rostislav Vaněk

Vydala Mladá fronta jako svou 4567. publikaci

Edice Alfa, svazek 80

Odpovědný redaktor Jiří Binek

Redaktor publikace Vojtěch Kantor

Výtvarný redaktor Jiří Šroboda

Technická redaktorka Stanislava Marková

Vytiskl Mír, n. p., závod 5, Praha 2, Václavská 12

1,55 A.A. 2,05 V.A. Náklad 2000 výtisků

1. vydání. 96 stran. Praha 1983

601/22/85.5 13/43 23-071-83

Cena váz. výtisku 9 Kčs